U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.,** proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Vazební věznice Praha - Pankrác,** se sídlem Soudní 988/1, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 9. 2018, č. j. 6 A 139/2018 - 24,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] V záhlaví uvedeným rozhodnutím Městského soudu v Praze byl zamítnut návrh žalobce na přiznání odkladného účinku jeho žalobě, kterou brojí proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 6. 2018, č. j. VS-66233/ČJ-2018-800232, o uložení kázeňského trestu.

[2] Městský soud v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žalobce svůj návrh na přiznání odkladného účinku nijak nezdůvodnil. Odkázal také na vyjádření žalované, podle něhož byl již uložený kázeňský trest ve dnech 20. 7. 2018 – 25. 7. 2018 vykonán. Městský soud shrnul, že v tomto případě žalobce svou povinnost tvrdit a osvědčit zákonné podmínky pro možné přiznání odkladného účinku nesplnil.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti unesení městského soudu o nepřiznání odkladného účinku žalobě kasační stížností. Namítá, že byl nezákonně obviněn z kázeňského přestupku a i přes závažný zdravotní stav a invaliditu 1. stupně mu byl uložen kázeňský trest pěti dnů samovazby *„v podmínkách, připomínající koncentrační tábory nacistické i komunistické totality“*. Z uvedených důvodů se domáhal soudní ochrany, kdy požádal o přiznání odkladného účinku žalobě a předpokládal, že bude rozhodnuto bez zbytečného odkladu, k čemuž však nedošlo, a kázeňskému trestu se musel podrobit, *„aniž se dočkal jakékoliv ochrany, což považuje za projev justiční zrůdnosti i pohrdání jeho základními lidskými právy od odpovědných soudů“*.

[4] Stěžovatel na závěr žádá o určení, že je předmětné usnesení městského soudu vůči stěžovateli „*v postavení osoby se zdravotním postižením nezákonné*“.

[5] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval podmínkami řízení o předmětné kasační stížnosti a dospěl k závěru, že je nepřípustná.

[6] Důvody nepřípustnosti kasační stížnosti jsou upraveny v § 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Dle 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost proti rozhodnutí krajského (městského) soudu, které je podle své povahy dočasné.

[7] Citované ustanovení zákona nepřipouští podat kasační stížnost proti usnesení o nepřiznání odkladného účinku žalobě, které je právě takovým rozhodnutím dočasné povahy. Ke shodnému výkladu již dospěla ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu, např. v usnesení ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 As 10/2005 - 46, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „[r]*ozhodnutí o odkladném účinku žaloby jako procesní institut je zcela nepochybně svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání; není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má proto i rozhodnutí, jímž byl - jako v případě stěžovatele - návrh na přiznání odkladného účinku žaloby zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé*“. V usnesení ze dne 17. 5. 2012, č. j. 7 As 61/2012 - 37, Nejvyšší správní soud dále zdůraznil, že „[p]*rávě ze skutečnosti, že účinek rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, ať již pozitivní anebo negativní, je časově omezen právě jen dobou trvání řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, lze dovozovat, že se jedná o rozhodnutí, která jsou podle své povahy dočasná. Na uvedeném závěru nic nemění ani to, že mohou mít i trvalé následky*“.

[8] Ke shodnému závěru dospěl i Ústavní soud, a to např. v usnesení ze dne 9. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/05, když shledal, že „[r]*ozhodnutím dočasným je nepochybně i rozhodnutí, kterým soud rozhoduje o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, a to bez ohledu na to, zda soud podanému návrhu vyhoví či nikoli. Rozhodnutí krajského soudu, kterým byl zamítnut návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, nijak neovlivňuje průběh samotného řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu*“.

[9] Kasační stížnost stěžovatele směřovala proti usnesení, které je podle své povahy dočasné, a proto ji soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 3 písm. c) a § 120 s. ř. s. jako nepřípustnou odmítl.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. října 2018

-!Syntax Error

JUDr. Jakub
Camrda
předseda senátu